

השבי"ץ פולן בשיגור גולגולת פולד באינטרנט, ומפיע באגר ישיבה קדיש מלש, באגר "ישיבה" אפסייבוק.

שבי"ץ

לומדים תורה ובכף

שבת בצהריים
אמור | 406
אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להל... הנוער שלנו/ יוני ט'

מכירים את האנשים שמזלזלים קצת בנוער של היום וכבר רגילים עד כאב לציניות ולחספוס שלהם? אם לא, נעים מאוד, תכירו! זה אני... מעשה שהיה כך היה: אני מדריך של שמיניסטים בישיבה תיכונית ואני די מכיר את החספוס של הגיל הזה. ביום הזכרון לחללי מערכות ישראל עשיתי לתלמידים שלי טקס מחזורי, ולאחר מכן ערב שירי לוחמים. תשמעו, אני באתי בגישה שהם ירכיזו ראש אבל לא ייקחו ללב יותר מדיי. הטקס התחיל בסרט זיכרון ולאחריו ביקשנו מהם לשתף ברגשות. גם כאן, הייתי סקפטי, אבל הם פשוט נתנו בראש אחד אחרי השני.
קחו דוגמא: אחד שאנחנו כל השנה רודפים אחריו אמר שהוא ממש מבין היום עד כמה חשובה החברות יותר מכל דבר אחר. אחר אמר שזה מעצים לו את רגש הגאווה היהודית. אבל התעלה על כולם - ש'.
ש' הוא בחור שבגלל מום בלב לא יוכל להתגייס לקרבי. הוא קם, ובקול חלוש ומשתנק הוא אומר שהוא מרגיש סוציומט שהחברים שיושבים מולו יכולים למות בקרב והוא יהיה במשרד או במקום מוגן אחר.
תקשיבו, זה כל כך ריגש את כולם עד כדי כך שהחברה המחספסים והצינייים האלו של היומיום הזילו דמעה. המשכנו לשירי הלוחמים בו החברה שרו בתעצומות נפש והתכוונו לכל מילה.
אז חברים, יצאתם תותחי על, ואני, שרגיל לצחוק על הנוער היפה הזה, למדתי שיעור ענק! יש לנו נוער נהדר!!

תארו לעצמכם ש:השכנה מבקשת שתשמרו לה על הילדים בשבת בצהריים, שהיא תוכל לנוח. שלושים שקל לשעה, לשעה וחצי.

אז מה עושים? אסרו חכמים לתת ולקבל שכר עבור עבודה או השכרה בשבת, גזירה משום מכירה. ואם לקח, אסור להשתמש. מותר לתת שכר שבת ב"הבלעה" (ותשלום כולל עבור שכר השבת ושכר ימי החול). לדוגמה: מלצרים שעובדים בשבת מקבלים את שכרם גם עבור העריכה לפני שבת והפינוי אחריה. בשכר שמשולם לפי שעות, מועילה הבלעה רק כשמדובר באמת בעבודה אחת (שאלם העובד יאמר באמצע העבודה שהוא רוצה לעצור ולקבל שכר עבור השעות שעבד, המעביד יקפיד עליו), אבל אם המעביד צריך רק את העבודה בשבת, ומוסיף שעת עבודה במוצ"ש כדי לעשות הבלעה, זה לא מועיל.
בשכר שבת עבור מצווה (כגון חזנות ותקיעה בשופר) נחלקו ברובינו, והשולחן ערוך פסק שמותר לקחתו, אבל אין בו סימן ברכה. אין בעיה של שכר שבת בתשלום עבור טבילה במקווה בשבת, כי משלמים עבור פעולות לאחזקת המקווה שנעשו בימות החול.

לשמור ולעשות

חיונינו לז"ז חרובים של זהב

אביבך ארץ אג פקוספה ביז. זה היה ממרח חרובים. י"טגמאם פלם חרוב?" שאלה אמא. "לא", חנינו פה אחד, ואביבך אפילו הצפיר שזה נראה מלחין ולפוא לא נאלץ בזה. האמא היא, שזה לא היה נראה מ-יוד-מ-מלחין נאם כי גם לא מ-יוד-מ-מלחין, אבל האביב אחיו וסיפרי אמא שאני בכלל לא אלה חרובים. "בכא לא ניסיגם", אמרה אמא, "בארחה פלך כז אחד אוקה בים, ואחר כך מחליט אם הוא אלה או לא". הפון שלה לא הלגרי בריוג, והלגרי אחרי יז מסוקן עד לארחה פלך. פזיור חל האריצה היה מלחין. "לוצים סיפור", אלייבל הממולח סחטה גמרה נאם בלך סבה הפלחמה בארחה פלך. "אספר לכם סיפור חל חרובים", אמרה אמא. היא סיפרה לנו חל רי שמלחן ורי אלכזר שברחו מהמלואים אמלך, ואילו שם רק חרובים ולג מים, וכל היום למדו אפלפאלו וניהו צדיקים מאד. כשפליג גרי חלויג שלם ממרח החרובים של שנה הפלסי"ה נחמד. באלו רלך הפלחג שמפיהם גם אני אוקה רק חרובים בסנדוויץ' אביב הפסר. אמדלגל של אלגל רק מים חלך לא פלחג, אבל ממרח חרובים ולוקו בלשקא כז הפלחג הפלחג טאפה. אלוף גם אני אפיה צדיק מאד יום אחד.

כמה שנים אחר כך למלחג חלך סיפור חל חרוב. זה היה כשפלכג אחר אחד אחרי ביג הפסר אישון. בארחה פלך אמא שלו שאלה איצה סיפור רוצים אלוכל. חבר שלי כיבד אלג אחר, והרבה זמן לא למלחג סיפור חל חרוב. "סיפור חל חרוב?" היא הפלפא, אבל אחרי רלך סיפרה לנו חל חרוב אחד שנגפס. נגנו או אבקס משאלה אחרונה ולוא פוציא ללחין של חרוב ואמר שאם יילך אג ללחין הפלחג אדם שלא חרוב מלחום, ייצא חל חרובים מזהב. הוא קרא לגרין וביקש ממנו לייחל אג פלכחין. הגרין אחל או שלם הוא פלם חרוב משלפ קטן. הוא ביקש מהפלפט, מהלריום, הלחל גם אמלך, וכל אחד הודג או בסוד שלם הוא פלם חלף לניבה קטנה. אחרי שלפוא פראפה ארם שכואם חרובים, הוא ניצח מלחוש חל הפלחג. מאכ לא ביקשג חלך סיפורי חרובים. אקברו של אלג חרוב לא פלכג, אבל אמלחין דווקא כן. חל חלך מאלג אלפי אנשים. נראה לי שלם הם מלחופים אג הפלפור של מי שלא לקח חרוב מהלחום, וכזה אפוא אלוכל אג הפלחג פכי חלוקה במלחג. אג פלכר פלחג של הלגה. שבי"ץ שלום, שמריפו.

בצאוי אקראן

אחרי שעם ישראל התקבץ לארץ ישראל, צריך לשוב ולהקים פה מערכת לאומית. מערכת כזו חייבת מנהיגים. **זו ברכת "השיבה שופטינו"?** כן. אנשים פרטיים מפוזרים יכולים להנהיג כל אחד את עצמו. מערכת חייבת אנשים שיפעלו ברמה הכללית, שיהיו ה"לב" של כולם.

בשביל זה הם צריכים להיות אנשים עם לב...

נכון. אצל אומות העולם, העיקר בהנהגה היה כח ויכולת הנהגה. מי שהיה חזק יותר, ישב על כס השלטון. אגב, ככה זה גם היום במקומות מסויימים.

בשאר המקומות לא נלחמים פיזית, אלא נאבקים במערכת בחירות.

נכון, יש בזה עידון והתקדמות, אבל לא זה האופק שלנו. החזון של המנהיגות הישראלית הרבה הרבה יותר גבוה.

גם בספר מלכים אפשר לראות מרידות ומנהיגות במלחמה!

נכון, ואנחנו שואפים למנהיגות עליונה יותר, כמו שראינו במנהיגים הראשונים שלנו. מלך כמו דוד, ששאל שרודף אותו כדי להרגו נמצא לידו פעמיים, והוא לא הורג אותו, כי הוא "משיח ה'", וכשיגיע זמנו של דוד ה' ייתן לו את השלטון. מלך כמו שאול, שגבוה מכולם (גם רוחנית), ונחבא אל הכלים. מלך כמו משה רבנו, שלא רוצה לקבל את ההנהגה על פני אהרן אחיו הגדול ממנו, וגם לאחר מכן מנסה להשלים עם קרח ולא מחזיק במחלוקת, ואומר "ונחנו מה".

אם זו ברכה על המנהיגות, למה מבקשים על שופטים ולא על מלך?

הרב קוק מצייין שהנהגה הישראלית מורכבת מארבעה קודקודים: יש בה מלכות, משפט, כהונה ונבואה. אולי בגלל שכיום אין לנו מלך ממש, לא כהן גדול ולא נביא, אנחנו מבקשים על השופטים. אבל אל דאגה, בברכות הבאות נתפלל גם על מלך המשיח, עבודת כהני המקדש והצדיקים (שבמובן מסויים ממשיכים את הנביאים המעבירים את דבר ה' אלינו).

אוקי. הבנתי מי הם השופטים. ומי היועצים?

יכול להיות שהיועצים הם מעצבי דעת הקהל. זו הנהגה משמעותית מאוד, גם אם (ואולי במיוחד בגלל שהיא מושכת בחוטים מאחורי הקלעים. מעצבי דעת הקהל לא מפורסמים, אבל תוצאות דעותיהם והשקפתם ניכרת היטב בהרבה מהלכים שעוברים על החברה. אם מה שאתמול היה טאבו, היום מקובל - קרה משהו.

היועצים גם יכולים להיות מנהיגים בפועל. המלך נקרא כך בגלל שהוא מנהיג את עמו על פי עצתו ודעתו. הוא נמלך, מתייעץ בדעתו, ומנהיג. אנו מבקשים שהאג'נדה שתוביל תהיה כרצון ה'.

קורא קבוע

דרישות התפקיד

הם עוצרים אותנו, שומרים עלינו ואי אפשר להגיע ליעד בלעדיהם. בטח שמעתם עליהם פעם - גבולות

בפרשה ה' מצווה את הכהנים מצוות מיוחדות. אסור להם להיטמא למתים ולא עם כל אשה הם יכולים להתחתן. למה דווקא הכהנים שעובדים בבית המקדש במסירות צריכים להפסיד? למה להם אסור מה שלכולם מותר?

כי הם לא כולם. אסור להם להיות כמו כולם. כולם יפסידו אם הם יהיו כמו כולם. לבני אהרן יש שליחות לאומית מיוחדת. ההגבלות עליהם נובעות מהשליחות אותה נועדו לבצע.

כדי להיות בתפקיד החשוב של כהן, צריך להתנהג כמו כהן. גם בחור שמתגיין לסיירת לא אוכל שמנת ותותים כל היום, כי הוא נועד להיות בחזית הלחימה של צה"ל. דווקא הדרישות, התנאים והמאמצים מעצבים אותו להיות לוחם מעולה. כשהוא יהיה בבית, הוא ייצא מרצון למד"ס. כי הוא לוחם.

כהן צריך להדריך את העם, לעבוד עבורו במקדש, לרומם אותו ולחברו לה'. לשם כך הוא צריך זכות וטהרה מיוחדת. לכן ה' שומר עליו קצת רחוק מהצדדים הקשים והמסובכים בחיים: מוות, גירושין ועוד (ע"פ פניני הלכה).

אבל לא רק בני אהרן זכו. עם ישראל כולו הוא "ממלכת כהנים". הוא צריך להדריך את האנושות, לעבוד עבורה את עבודת הקודש, לרומם את העולם כולו ולחברו לאלוקיו.

וגם לעם שלנו יש מגבלות מיוחדות. אם לגויים יש רק שבע מצוות (וקדי התנהגות אנושיים בסיסיים), אז לנו יש פי שמונים ומשהו מצוות. כי התפקיד יותר. הפרטנציאל שבו ומרום הרבה הרבה יותר. הפוטנציאל שבו אדיר, השליחות שלו אוניברסלית, ודרישות התפקיד בהתאם. יש לנו יעד שמכוון אותנו הכי גבוה שאפשר.

ואם רוצים להגיע גבוה, אי אפשר להישאר למטה. אם אתה רוצה להגיע לירושלים, אתה לא יכול לנסוע לטבריה. כל מטרה ויעד בעולם יוצרים מגבלות. אפילו למשחק כדורגל יש חוקים שצריך לשמור כדי שיהיה משחק. אפשר לא לשמור אותם, אפשר לעשות מה שרוצים, אבל לא בטוח שהתוצאה תצא כמו שרצינו. משחק כדורגל היא בטוח לא תהיה.

הגבולות, החוקים, הכללים - שומרים עלינו שנתקדם כמו שמתאים ונכון לנו ולא נסטה מהנתיב. לאורך הדרך אנחנו מגלים כל מיני רצונות קטנים (לפעמים קטנוניים) 'לקפוץ' לרגע הצידה ולבדוק מה יש שם, אבל כל יציאה כזו תרחיק אותנו מהדרך, מהמטרה שלנו, מעצמנו. ואנחנו לא רוצים את זה.

כל שמירה על החוקים מקדמת אותנו ליעד. בשביל זה הם כאן. כי הם זה אנחנו, זה הטבע שלנו. כי כך מתאים לנו לחיות, חיים של עם קדוש. בהצלחה!

שעת סיפור

סיפור הרב חיים נבון: בשבעה על הרב ליכטנשטיין אמרתי לילדיו של הרב: "כתוב בהלכות הספד שצריך לתאר את הנפטר כמות שהוא, ולהגזים קצת. אתם לא הגזמתם אפילו קצת?" ענה בנו הרב משה: "אבא לא היה רוצה שנגזים". אמר בנו הרב מאיר: "לא היה מה להגזים". אמר בנו הרב יצחק: אני כן הגזמתי קצת. אמרת ששבמשך כל חייו הוא לא כעס אפילו פעם אחת. האמת היא שהוא כן כעס, פעם אחת. עוד סיפור: פעם נסע הרב עם תלמידים באוטובוס. לא היה מספיק מקום, אז חלק מהתלמידים נותר לעמוד. לאחר זמן מסוים הרב נעמד ואמר לתלמיד שעמד, שיישב. התלמיד לא היה בטוח שהוא הבין נכון ושאל מה הכוונה. "אני ישבתי חצי דרך", ענה הרב, "עכשיו תשב אתה".

לע"נ ר' ישראל בן קלמן קלונימוס ז"ל
לע"נ ר' ישראל בן אברהם צבי ז"ל
לע"נ הרב משה לוי זצ"ל
לכות כל עם ישראל

המשב"צת:

כתיבה ועריכה: חיים ברנסון.
עיצוב גרפי:
עיתור - סטודיו לעיצוב גרפי.
איורים: אריאל חצרוני.
תודה לצביאלי סקולניק.
falmarooo@gmail.com

אדם שחוטא, לא רק מורד בה'. הוא גם מזלזל בעצמו. אילו הכיר את ערכו, לא היה פוגם בעצמו כך. המקבל גביע יקר מהמלך לא סוחב אותו בערימת אשפה. (הרב גד ונקרט שליט"א)

מוצאי שב"צ

שב"צ

פיגה אכס חויה? אפנה? רוצים אטל? falmarooo@gmail.com

אחרי שתגמרו,
תוכלו בבקשה להעביר
את השב"צ
לזה שלידכם או לגניזה?
תודה.

פתוח! אפשר להל...

לשמור ולעשות

ענות
הקלה
קשר ת
עצב הקשבה
תובנות שיתוף הקל
עזרה אוויר
פתיחות רגש
שמה תובנות שיתוף
רגש עצב שמחה ע
שמה תובנות ש
עזרה תובנות

היומנו של שב"צ

